

Arrest

nr. 172 015 van 18 juli 2016
in de zaak RvV X IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 14 april 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 maart 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. PEPEMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché CEURVELTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

“In uitvoering van artikel 52, 4§, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 16.09.2015 werd ingediend door

Naam: (...)

Om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid familielid van een burger van de Unie of van een ander familie van een burger van de Unie.

Op 16.09.2015 werd op basis van artikel 40 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een aanvraag tot vestiging ingediend door mevr. (...), geboren op 18.12.1975 te Ergani (Turkije).

Als bewijs van dit huwelijk werd een huwelijksakte voorgelegd, opgesteld te Turkije.

Op 16.09.2015 werd een bijlage 19ter en een attest van immatriculatie afgeleverd.

Overwegende dat mevrouw de procureur des Konings (...) in haar schrijven dd. 07.01.20015 het volgende meldt:

“uit verhoor van de man door lokale politie en uit het interview afgenomen door de diensten van de ambassade en de informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken zijn de volgende elementen naar voor gekomen die duidelijk wijzen in de richting van een schijnhuwelijk:

-Bemiddeling : meneer wilde huwen, en zijn tante stelde hem vervolgens voor aan haar buurvrouw in Turkije

- Weinig tijd samen doorgebracht : ze leerden elkaar kennen in juni (meneer) of juli(mevrouw) 2013. Meneer was toen een maand in Turkije en ze zagen elkaar toen regelmatig. Ze hielden telefonisch contact, en in januari 2014 besloten ze te huwen. Op 10 mei 2014 reisde meneer terug naar Turkije om er op 14 mei 2014 reeds te werken bij de ouders van mevrouw en dan 2 weken bij zijn tante.

-gebrekkige kennis van personalia : mevrouw kent de geboortedatum van meneer niet, kan geen woonplaats van haar man opnoemen, kan niets zeggen over zijn werk, en kan iet alle namen van de broers en zussen van meneer opnoemen.

-geen introductie in elkaar familie : mevrouw heeft de kinderen van meneer nog niet ontmoet of gesproken. Ze heeft daarnaast slechts 1 zus ontmoet van meneer en met 2 broers getelefoneerd. Meneer heeft in totaal 2 zussen en 4 broers.

- geen huwelijksbeleving : meneer legt foto's voor van het huwelijk. Dit betreffen vooral in een studio geposeerde foto's met verschillende achtergrondgen. Hij legt ook enkele foto's voor van het ondertekenen van de akte, en 1 foto van betrokkenen in een shopping center. Er worden geen foto's van andere gelegenheden voorgelegd, maar ze hebben ook niet veel tijd samen doorgebracht. Meneer kan geen enkel bewijs voorleggen van zijn contacten op afstand met mevrouw.

-Tegenstrijdige verklaringen : volgens meneer droeg hij een donkergrijs pak bij zijn huwelijk, volgens mevrouw een blauw-groen kostuum. Op de foto's is er duidelijk te zien dat meneer een donkergrijs kostuum draagt.

-Tradities niet nageleefd : er was geen verloving en geen groot huwelijksfeest. Het is onduidelijk of er een religieus huwelijk is geweest, en of het huwelijk reeds geconsumeerd werd.

Overeenkomstig artikel 21W.I.P.R. wordt de toepassing van een bepaling uit het door deze wet aangewezen buitenlands recht geweigerd voor zover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde. (Openbare Orde) Partijen beroepen zich op het door hen afgesloten huwelijk om verblijfsrechten verbonden aan het statuut van gehuwde te bekomen.

Art. 146 bis BW bepaalt echter dat er geen huwelijk is Wannes, ondanks de gegeven formele toestemming tot het huwelijk, uit het geheel van de omstandigheden (zie boven),_ blijkt dat de intentie van minstens 1 van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op bekomen van verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Vermits het huwelijksinstituut wezenlijk bestanddeel uitmaakt van het Belgisch rechtsbestel en een miskennis van dat instituut een schending kan uitmaken van de Belgische internationale openbare ord.

Gelet het feit dat uit hogervermelde concrete elementen blijkt dat het huwelijk er in casu kennelijk niet op gericht is om een duurzame levensgemeenschap te stichten, doch wel op het verschaffen van een verblijfsrechtelijk voordeel aan de vrouw, verleent mijn ambt negatief advies."

Op basis van het voorgaande weigert de Dienst Vreemdelingenzaken het tussen dhr. (...) en mevr. (...) afgesloten huwelijk te erkennen in België. De aanvraag tot vestiging wordt derhalve geweigerd aangezien de wetsontduiking zoals voorzien in artikel 18 van het wetboek IPR een geval van manifeste fraude is.

Met betrekking tot de weigering tot erkenning van de geldigheid van de akte kan door middel van een eenzijdig verzoekschrift een beroep worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg overeenkomstig artikel 23 van het wetboek IPR. Het beroep moet overeenkomstig artikel 23 van het wetboek IPR. Het beroep moet overeenkomstig de in artikelen 1025 tot 1034 van het gerechtelijk wetboek bedoelde procedure worden ingediend.

Het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. wettelijke basis: artikel 7, 1§, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan "genomen uit de schending van artikel 7, alinea 1 en artikel 74/14 §3 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Uiteenzetting:

Verzoekster heeft tevens een bevel om het grondgebied te verlaten gekregen omwille van het vermeende bestaan van een schijnhuwelijk zodoende de vastgestelde wetsontduiking een geval van manifeste fraude. Verzoekster heeft echter wel degelijk een bestaand huwelijk met dhr (...) waarbij aan de wederzijdse huwelijkse plichten voldoen werd. Getuige hiervan het gegeven dat verzoekster rond deze periode zal bevallen van het eerste kindje met dhr (...). Daarenboven had verzoekster zoals hierboven weergegeven niet de intentie om fraude te plegen. Het gegeven dat partijen aan elkaar werden voorgesteld door de tante van dhr (...) en de ontmoeting niet 'spontaan' verlopen is, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij wel degelijk een echtpaar uitmaken dat samenwoont en samen een leven wenst op te bouwen. Verzoekster vraagt dan ook de vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten."

2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster enkel het bevel om het grondgebied te verlaten aanvecht.

Verzoekster betoogt dat zij "wel degelijk een bestaand huwelijk (heeft) met dhr (...) waarbij aan de wederzijdse huwelijkse plichten voldoen werd. Getuige hiervan het gegeven dat verzoekster rond deze periode zal bevallen van het eerste kindje met dhr (...)"

Verzoekster laat na de beslissing tot weigering van verblijf aan te vechten. Deze beslissing steunt op het motief dat het huwelijk niet wordt erkend.

De verzoekende partij bekritiseert alsnog voornoemd motief in het middel dat zij richt tegen het bevel om het grondgebied te verlaten. De Raad wijst erop dat hij geen rechtsmacht heeft om zich uit te spreken over een middel waarvan het onderzoek ertoe leidt dat hij een standpunt dient in te nemen over het bestaan of de draagwijdte van een burgerlijk recht (J. SALMON, Le Conseil d'Etat, Brussel, Bruylant, 1994, 249 en 387). Overeenkomstig de in de artikelen 144-146 van de Grondwet vervatte bevoegdheidsregels tussen de gewone hoven en de rechtbanken enerzijds, en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als administratief rechtscollege anderzijds, is de rechtsmacht van de Raad immers uitgesloten indien de wetgever een beroep heeft opengesteld bij de gewone hoven en rechtbanken tegen de beslissing van de administratieve overheid. Overeenkomstig artikel 167, zesde lid van het Burgerlijk Wetboek is de familierechtbank (voor 1 september 2014 de rechtbank van eerste aanleg) bevoegd om zich uit te spreken over een beroep gericht tegen de weigering door de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken. Zulk middel is dan ook onontvankelijk (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.878; RvS 8 maart 2002, nr. 104.512).

Verzoekster laat na het motief van het betreden bevel, zijnde "legaal verblijf in België is verstreken", aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen. Een schending van artikel 7 van de vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618; RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392).

Artikel 74/14, §3 van de vreemdelingenwet bepaalt dat er in zes gevallen kan worden afgeweken van de in § 1 bepaalde termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Verzoekster werkt dit middel niet verder uit, zodat het niet voldoet aan het begrip middel.

Het enig middel kan niet worden aangenomen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC